

از اخبار علمی و صنعتی جهان

نوشته

دکتر مهندس محمد علی رحیمی

استاد شیمی صنعتی آلی دانشکده فنی

تسریع الکترونها در مسیر مستقیم

اولین مرتبه آزمایش در سنکروترون دانشگاه ستانفورد آمریکا در ۲۱ - ۵ - ۱۹۶۶ انجام شد در اوپورسیتته ستانفورد آمریکا در تاریخ ۲۱ - ۵ - ۱۹۶۶ بزرگترین شتاب دهنده الکترون جهان را بکار انداختند. از توی لوله مسی شتاب دهنده بطول ۳٫۲ کیلومتر اشعه الکترون فرستاده شد که انرژی آن به ده میلیارد eV بالغ شد تا شروع آزمایشهای اصلی اکتشافی میخوایند انرژی را تا بیست میلیارد eV ترقی دهند و برای مرحله آخر چهل و پنج میلیارد eV پیش بینی شده است.

قسمت مشخصه دستگاه ستانفورد از سایر شتاب دهندههای الکترونی اینست که اشعه الکترون از داخل لوله مسی مستقیم بطرف هدف هدایت میشود در دستگاههای دیگر مثلاً سنکروترون الکترونی واقع در هامبورگ - بارنفلد آلمان غربی الکترونها را از توی لوله حلقوی هدایت نموده شدت میدهند سپس از طرف دیگر لوله الکترونها را خارج کرده آزمایش مورد نظر را انجام میدهند. سنکروترون هامبورگ و نیز یک دستگاه دیگر در کامبریج آمریکا (Cambridge USA) باشش میلیارد eV تا بحال بزرگترین شتاب دهندههای الکترونی بودند.

شتاب دهندههای دیگر برای پروتن میباشدند که به هسته ئیدرژن با بار مثبت سرعتی برابر سرعت نور میدهد بزرگترین نوع این دستگاه در بروکهاون آمریکا (Brookhaven USA) هست که انرژی شتاب دهندهی آن به سی و سه میلیارد eV بالغ میشود پس از آن دستگاه مرکز تحقیقات هسته ای اروپا در سن (Cern Genf - Meyrin) میباشد که انرژی شتاب دهندهی آن به بیست و هشت میلیارد eV بالغ میشود و دیگر دستگاه دوبنانزدیک مسکو (Dubna Moscova) با ده میلیارد eV. ضمناً ساخت بزرگترین نوع دستگاه تاچندی دیگر در روسیه (Serpuchow Sovjetunion) با تمام میرسد. در این دستگاه پیش بینی شده است که پروتنها را تا هفتاد میلیارد eV شدت دهند.

تسریع کننده مستقیم ستانفورد در کالیفرنیا در تحت هدایت کمیسیون انرژی اتمی آمریکا انجام یافته و تا بحال هزینهی آن بالغ بر یکصد و چهارده میلیون دلار شده است موفقیت در آزمایش ۲۱ - ۵ - ۱۹۶۶ اجر کارهای ده ساله ای ساختمانی زیر زمینی و متناژ و آزمایشگاههای مربوط میباشد.

برطابق گزارش مدیر پروژه ستانفورد پرفسور ولفگاتک پالوفسکی (Prof. Wolfgang Palofsky)

اولین آزمایش بهتر از آنچه تصور می‌رفته انجام شده است بدین‌طریق کارهای تحقیقاتی بزودی در آنجا شروع خواهد شد .

درشتاب دهنده‌ی ستانفورد الکترون‌ها از توی لوله‌ای بقطر یک مداد عبور میکنند این لوله باید در تمام طول خود بنحوی مستقیم تعبیه شده باشد که بیش از یک میلی‌متر انحنای جانبی نداشته باشد. الکترون‌ها بوسیله‌ی دوپست و چهل عدد لوله‌های کلیسترون (Klystron) در مسیر خود دارای سرعتی تقریباً مساوی سرعت نور میشوند. یک عده مغناطیس‌های قوی دسته‌های الکترون را بطور دقیق در مسیر خود نگهدارند. الکترون‌ها در انتهای لوله یک جسم هدف را بماران کرده بدین‌طریق فعل و انفعالات هسته‌ای را بوجود می‌آورند. با آنالیز این فعل و انفعالات یک فیزیک دان قادر است ساختمان جسم را همان‌طور که با میکروسکپ عمل میشود تعیین کند.

از VDI ۶۶۶۷۸

۲ - حمل نقل ارزان‌نفت

شش نفتکش هر یک بظرفیت سیصد هزار تن از طرف آمریکا بژاپن سفارش داده شده است هر یک از دو شرکت ژاپن متیسویبیشی (Mitsubishi) و ایشی کاواژیما - هاریما (Ishikavajima Harina) سه نفتکش فوق را می‌سازند بهای کل یکصد و دوازده میلیون دلار است بنابراین بهای هر نفتکش ۱۸۶ میلیون دلار خواهد بود. طول هر نفتکش ۳۳۰ متر و عرض آن ۵۲ تا ۵۰ متر خواهد بود. مقداری که در آب فرو میرود به ۲۲۰۰ متر بالغ میشود. دو شرکت ژاپنی نامبرده در ساختن این بزرگترین نفتکشهای دنیا و طراحی همکاری خواهند کرد بعلاوه کمک‌دولتی دریافت میدارند از اواسط سال ۱۹۶۸ میلادی هر چهار ماه یک نفتکش تحویل سفارش دهنده یعنی دانیل لودویگ (Daniel H. Ludwig) بزرگترین مالک نفتکشهای (Tanker) آمریکائی خواهد شد.

برای رساندن نفت خام بی‌الایشگاه‌های اروپا نفتکشهای سیصد هزار تنی به بنادر اروپا (رتردام) و گولفهافن (دانمارک) و میلفردهافن (انگلستان) و هوالوا (اسپانیا) و بانتری در جنوب غربی ایرلند رفت و آمد میکنند. در جنوب غربی ایرلند در جزیره ویدی (Widdy) که ۱۵ میل از ساحل فاصله دارد محلی جهت تخلیه می‌سازند بطول ۴ کیلومتر و عرض ۲ کیلومتر و عمق آب ۲ متر که هزینه آن ده میلیون پوند بوده هر ۱۰ روز یک نفتکش جهت تخلیه وارد میشود. حمل بقیه راه بوسیله نفتکشهای ۸۰۰۰ و ۱۰۰۰۰۰ تنی انجام میگردد.

تانکرهای فوق بکمک توربین بین حرکت کرده دارای سرعت ۱۶ گره دریائی میباشد بعلاوه دارای دوپچ بوده ظرفیت پمپ‌های آن ۱۰۰۰ تن در ساعت است.

انتخاب این نفتکشهای بزرگ جهت کاستن بهای حمل نفت میباشد بهای حمل یک تن نفت خام از کویت به آمستردام با نفتکشهای ۳۰۰۰ تنی در حدود ۷۰ ریال و با نفتکشهای ۱۰۰۰۰ تنی در حدود

۱۸. ریال است. بنابراین با نفتکشهای ۳۰۰۰۰ تنی خیلی ارزاتر خواهد بود.

از VDI ۸ ژوئن ۱۹۶۶

۳- ۱۵۰۰ میلیون تن نفت خام در سال ۱۹۶۵ استخراج شده است

در سال ۱۹۶۵ بیش از ۱۰۰ میلیون تن نفت در جهان استخراج شده است این مقدار تقریباً ۱۰ میلیون تن بیش از محصول ۱۹۶۴ است آمریکا ۳۸۳ میلیون تن روسیه ۲۴۳ میلیون تن و نروژ ۱۸۰ میلیون تن استخراج کرده‌اند. محصول ایران، عربستان سعودی و کلمبیا نیز ترقی کرده است. آلمان غربی با محصول ۸ میلیون تن در راس ممالک اروپای غربی قرار دارد.

از VDI ۹ مارس ۱۹۶۶

۴- اولین کارخانه کک سازی بدون دود جهان

اولین کارخانه کک سازی بدون دود جهان چندی قبل در نیواولرتن انگلستان (New Ulerton Midland, England) بکار افتاد هزینه این کارخانه که سریعتر از کارخانه‌های مشابه معمولی کار می‌کنند بالغ بر ۷۰۰۰۰۰ لیره شده است اولین دستگاه که در سال ۲۸۰۰۰ تن ذغال را به کک تبدیل می‌کند خود کار می‌باشد و فقط ۵۰ نفر برای کار شبانه روزی کارخانه طرف احتیاج است ۱۴ قرع کک سازی و بیش از ۴ عمل مکانیکی همه بطور خود کار از دور تنظیم می‌شود با بکار بردن این روش جدید مانع می‌شوند که هر دفعه در موقع باز کردن قرع (تقریباً بیست مرتبه در روز) گازها وارد هوا شود گازها با جاق باز گشت داده شده بمنزله سوخت مصرف می‌گردد. لیسانس این نظریه را هند، یوگوسلاوی و آفریقای جنوبی تهیه کرده‌اند و مؤسسات آمریکائی نیز برای طریق فوق و تهیه لیسانس مربوط علاقه نشان داده‌اند. این کارخانه برای شرکت یریتیش ناسیونال کاربونی‌زینگ (British National Carbonising Company) ساخته شده است که صادراتی بمقدار زیاد به نروژ بلژیک دارد.

۲۱ ژوئیه ۱۹۶۶ Chemische Pundschau

۵- تأثیر فشارهای زیاد در ماده

جلسه ۱۹۶۶ مؤسسه شیمی فیزیک بونزن آلمان غربی

دامنه‌ی تفحص و تجسس در فشارهای زیاد هرچه بیشتر توسعه می‌یابد فشارهای خارجی زیاد می‌توانند بسیاری از خواص ماده و همچنین تعادل شیمیائی و فیزیکی را تغییر دهند همانطور که تغییر درجه حرارت مؤثر می‌باشد. در حالی که تأثیر درجه حرارت بر روی خواص ماده از دیر زمانی مورد بررسی قرار گرفت درباره تأثیر فشار بر روی ماده اطلاعات ناچیزی در دست بود زیرا با شکال می‌توان فشار زیاد که تغییرات قابل اندازه گیری در ماده بوجود آورد تولید کرد و اندازه

گرفت و مدتی آنرا پایدار نگهداشت. اولین آزمایشها در قرن هیجدهم میلادی انجام شد که خواستند فشرده شدن آب را آزمایش کنند در حدود سال ۱۸۵۰ توانستند تقریباً ۱۰۰۰ اتمسفر و در سال ۱۹۰۰ در حدود ۱۰۰۰۰ اتمسفر ایجاد نمایند آزمایش و تکنیک در فشارهای زیاد از ابتدای قرن بیستم توسط P. W. Bridgmann در Harvard شروع شد. بریجمن ارتباط خواص مختلف را از قبیل غلظت و لزجی و هدایت الکتریکی و حرارت الکتریکی و استحکام مکانیکی را در باره‌ی عده‌ای از عناصر و ترکیبات اغلب در حال مایع و جامد آزمایش کرد و تغییر تعادل فاز را با عامل فشار تعقیب نمود و در سال ۱۹۰۵ دامنه‌ی آزمایش در تحت فشار را تا تقریباً ۱۰۰۰۰۰ اتمسفر توسعه داد بریجمن در سال ۱۹۴۶ برای انجام آزمایش در تحت فشارهای زیاد بدریافت جایزه نوبل در فیزیک موفق شد در آلمان G. Tammann آزمایشهای مختلف شیمیائی و فیزیکی در تحت فشار زیاد را انجام داد. با سنتز آمونیاک در تحت ۲۰۰ اتمسفر فشار که توسط R. Haber محاسبه و بوسیله‌ی C. Boshه و کارخانه BASF در سالهای ۱۹۰۸ تا ۱۹۱۳ بمقیاس صنعتی تهیه شد برای اولین بار فشار زیاد اهمیت اقتصادی در صنایع شیمیائی پیدا کرد. دیگر از موارد استفاده‌ی فشار زیاد در صنعت مثلاً تهیه جسم پلاستیک موسوم به پلی اتیلن میباشد که در تحت ۲۰۰۰ اتمسفر فشار انجام مییابد. یک مثال دیگر تهیه الماس مصنوعی است که در ۱۵۰۰ درجه سانتی گراد و فشاری بیش از ۵۰۰۰۰۰ اتمسفر انجام میگردد مثال دیگر پرس کردن (Extrusion) اجسام شکننده در تحت فشارهای زیاد هیدروستاتیک است و نیز تغییر شکل دادن و صفحه کردی فلزات بوسیله‌ی امواج ضربه‌ای مییابد. امروزه در آزمایشگاه میتوانند فشار استاتیک ۵۰۰۰۰۰ اتمسفر تهیه کنند و با کمک امواج ضربه‌ای فشار ۵۰۰۰۰۰۰۰ اتمسفر برای مدت یک میلیونیم ثانیه ایجاد نمایند جهت مقایسه اشاره میشود که در عمیق ترین نقطه اقیانوسها فشار تقریباً ۱۰۰۰۰ اتمسفر است در عمق ۳ کیلومتر سطح زمین فشار ۱۰۰۰۰۰ اتمسفر و در مرکز زمین تقریباً ۳۶ میلیون اتمسفر بالغ میشود تغییر قابل ملاحظه‌ی خواص مختلف ماده در فشارهای مختلف انجام مییابد عده‌ای از خواص مانند چگالی و ویسکوزیته یا هدایت حرارتی گازها را بواسطه قابلیت تراکم زیاد آنها در فشارهای ۱ تا ۱۰۰ اتمسفر میتوان تغییر داد همچنین وضع تعادلی فازها و تعادل‌های شیمیائی که در آنها گازها وارد فعل و انفعال میشوند.

برای تأثیر در خواص فیزیکی گازهای متراکم و تعادل آنها فشارهای ۱۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰۰ اتمسفر لازم است. تغییرات داخلی ملکولها و اتمها ابتدا در فشارهای چند صد هزار اتمسفر انجام میگردد. امکان ساختن دستگاهائی که بتواند در این فشارهای زیاد کار کند بوسیله آلیاژهای مخصوص و زینترمتال در سالهای اخیر انجام شد و بهمین جهت آزمایشها برای تغییر خواص مواد در تحت فشارهای زیاد در سالهای اخیر قوس صعودی را پیچیدار نمود مؤسسه شیمی فیزیک بونن آلمان غربی که با اهمیت موضوع پی برده است برای سال ۱۹۶۶ موضوع اصلی کنفرانس را «جسم در تحت فشار زیاد» تعیین کرده بود. ضمن سخنرانیهای مختلف در قسمت‌های دیگر شیمی فیزیک سیزده کنفرانس اصلی و سی کنفرانس کوتاه در موضوع فوق انجام شد. سخنرانی P. U. Franck از کارلسروهه حاضرین را وارد موضوع اصلی نمود یک معادله‌ی ساده تجربی

(آمریک) که ارتباط حرارت ذوب را با فشار نشان میدهد توسط G. C. Kennedy از Los Angeles ذکر شد. این معادله برای تمام اندازه گیری‌هایی که تا بحال برای منحنی ذوب در فشار انجام شده است با استثنای هلیوم صادق میکند. در صورتیکه حد بین داخل و خارج هسته زمین بوسیله ذوب شدن آهن در تحت فشار تقریباً سه میلیون که در آنجا حکم فرماست تعیین شود میتوان بکمک این معادله حدس زد که حرارت در آنجا طبق آنچه تا بحال تصور میرفت . . ۷۰ درجه سانتی گراد نبوده بلکه ۳۷۲۰ درجه سانتی گراد است .

از VDI ژویه ۱۹۶۶

از اقتصادی نیویورک یایمز

مورخ ۱۶ مارس ۱۹۶۶

مرکز هیدروالکتریک از نیروی جزرومد دریا

Tidal Power Plant

نوشته

مهندس مخاطب رفیی

استاد دانشکده فنی

اولین مرکز بزرگ مولد برق آبی با استفاده از جزرومد دریا در حال خاتمه است. این مرکز در منطقه «برتانی» در کشور فرانسه بر روی مصب رودخانه رانس (Rance) ساخته شده و روز سیزدهم مارس گذشته آب در پشت سد تمام شده آن مخزن گردید.

پروژه مذکور در حدود ۱۳ سال پیش مطرح شد و اجرای آن ۶ سال بطول انجامید. این مرکز میتواند در هر ساعت ۲۴ کیلووات برق تولید کند بدین طریق که هنگام مد دریا دریچه های سیلاب یا Flood Gates را باز میکنند و آب اقیانوس اطلس بمخزن پشت سد سرازیر میشود و هنگام جزر از اختلاف ارتفاع حاصل برای گرداندن توربین آبی استفاده میگردد.

یک قسمت از سد بطول ۳۷۷ فوت دارای شش دریچه سیلابی است و قسمت دیگر آن بطول ۵۲۰ فوت ثابت است. تأسیسات دارای یک تونل بتونی بطول ۱۲۰ فوت و ۲ پل اتصالی است و از سرتاسر آن یک جاده شوسه میگردد که ناحیه دینارد (Dinard) را در مغرب مصب رودخانه به بندرسن مالو (St. Malo) در شرق مربوط میسازد. از این پروژه بطور کامل در سال آینده بوسیله الکتریسته دو فرانس بهره برداری خواهد شد.